

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A-V-A CIVILĂ

Încheiere

Ședința publică din data de 07.10.2022

Completul constituit din:

Președinte: Florin Vilceanu

Grefier: Cătălina Antoniu

Pe rolul tribunalului se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulată de reclamanta **Năstase Daniela** în contradictoriu cu pârâții **Opriș Andra-Lavinia, Opriș Vladimir-Codruț și Ardelean Florica-Lucia**, având ca obiect „*legea 10/2001 - legea nr.165/2013 - obligația de a face*”.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reclamanta prin avocat, pârâții Opriș Andra-Lavinia, Opriș Vladimir-Codruț prin avocat, Opriș Andra-Lavinia fiind prezentă și personal, lipsind pârâta Ardelean Florica-Lucia.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Tribunalul pune în discuție competența de soluționare a cauzei.

Reclamanta, prin avocat, apreciază că Tribunalul București Secția a V-a Civilă este competent să soluționeze cauza.

Pârâții, prin avocat, apreciază că Tribunalul București Secția a V-a Civilă este competent să soluționeze cauza.

Tribunalul reține că este competent general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză.

Pârâții, prin avocat, susțin excepția netimbrării cererii.

Tribunalul respinge excepția netimbrării, reținând că dovada de achitare a taxei de timbru se regăsește la dosar, la fila 101 vol. II.

Tribunalul acordă cuvântul asupra excepțiilor lipsei de interes și a prescripției dreptului material la acțiune invocate prin întâmpinare.

Pârâții, prin avocat, solicită admiterea excepțiilor.

Reclamanta, prin avocat, solicită respingerea excepțiilor, susținând că are interesul procesual de a acționa și de a se corela practic cele statuate prin decizia penală din 2014 care stabilește în considerente că reclamanta ar fi adevărata proprietară a imobilului cu realitatea prevăzută în registrele de publicitate imobiliară care constată că pârâții sunt proprietarii imobilului. În privința excepției prescripției arată că ambele acțiuni, atât cea în constatarea simulației cât și cea în revendicare sunt imprescriptibile.

Pârâții, prin avocat, arată că instanța penală ar fi dispus confiscarea bunului dacă era provenit din săvârșirea unei infracțiuni sau destinat săvârșirii unei infracțiuni.

Deliberând, tribunalul respinge excepția lipsei de interes ca neîntemeiată reținând că în mod evident reclamanta are interes din moment ce urmărește dobândirea unui drept de proprietate cu privire la un imobil, iar excepția prescripției dreptului material la acțiune o unește cu fondul.

De asemenea, califică susținerea privitoare la faptul că nimeni nu-și poate invoca propria turpitudine ca o apărare de fond.

Tribunalul acordă cuvântul asupra probelor.

Reclamanta, prin avocat, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri în cadrul căreia solicită atașarea dosarului penal care se găsește la arhiva ÎCCJ.

Pârâții, prin avocat, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile de la dosar. Se opune solicitării de atașare a dosarului penal, apreciind că nu este utilă soluționării cauzei.

Deliberând asupra probelor, tribunalul încuviințează proba cu înscrisurile de la dosar și respinge solicitarea reclamantei de atașare a dosarului penal de la ÎCCJ, reținând că nu este utilă soluționării cauzei, înscrisurile relevante, invocate de reclamantă, aflându-se deja la dosar.

Nemaifiind cereri prealabile de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, tribunalul acordă cuvântul asupra fondului.

Reclamanta, prin avocat, solicită admiterea acțiunii. Instanța penală a dat o dezlegare situației de drept și anume faptul că actul încheiat între autoarea reclamantei și domnul Paul Opreș a fost un act simulat, instanța penală a reținut faptul că existența în patrimoniul reclamantei a acestui imobil nu este o faptă penală, nu există probe la dosarul penal care să ateste acest lucru astfel că nu a fost pronunțată o hotărâre de condamnare în acest sens. Hotărârea de condamnare a vizat exclusiv îmbunătățirile la acest imobil. S-a statuat că reclamanta este adevărata proprietară a imobilului întrucât în lipsa aceluși act aparent în drept, imobilul s-ar fi transferat prin succesiune. Ca atare, solicită să se constate caracterul simulat statuat deja de instanța penală pe baza probelor avute în vedere și pe baza sentinței penale care are autoritate de lucru judecat inclusiv pe chestiunile prealabile. În acest proces pârâții au fost audiați ca martori. Invocă puterea de lucru judecat a considerentelor sentinței penale. Consideră că se justifică pronunțarea unei hotărâri civile care să pună în corelație hotărârea instanței penale cu hotărârea instanței civile. Există două realități diferite, respectiv o condamnare penală a reclamantei pentru că a primit mită niște îmbunătățiri la un imobil cu privire la care instanța penală a reținut că era al său și o realitate din civil, unde imobilul nu îi aparține. Solicită cheltuieli de judecată pe cale separată.

Pârâții, prin avocat, solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată. Invocă decizia nr. 1608/19.10.2017 a ÎCCJ. Arată că a fost încheiată și o tranzacție, s-au plătit impozite. Conform Codului penal, bunurile destinate săvârșirii unei infracțiuni sunt supuse confiscării. Solicită cheltuieli de judecată pe cale separată.

Reclamanta, prin avocat, arată că simulația necesită prezența a două părți. Actul constatat de instanța penală ca fiind simulat este încheiat de autoarea reclamantei.

Tribunalul încheie dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, urmează a amâna pronunțarea,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 21.10.2022.

Stabilește că soluția va fi pusă la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei tribunalului.

Data în ședință publică azi, 07.10.2022.

**Președinte,
Florin Vîlceanu**

**Grefier,
Cătălina Antoniu**

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A-V-A CIVILĂ

Sentința civilă nr. 1612/21.10.2022

Completul constituit din:
Președinte: Florin Vîlceanu
Grefier: Cătălina Antoniu

Pe rolul tribunalului se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulată de reclamanta **Năstase Daniela** în contradictoriu cu pârâții **Opriș Andra-Lavinia, Opriș Vladimir-Codruț și Ardelean Florica-Lucia**, având ca obiect „*legea 10/2001 - legea nr.165/2013 - obligația de a face*”.

Dezbaterile în fond și susținerile părților au avut loc în ședința publică de la 07.10.2022 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la 21.10.2022.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București, Secția a V-a Civilă la data de 14.04.2022 cu nr. de mai sus, reclamanta Năstase Daniela a solicitat, în contradictoriu cu pârâții Opriș Andra-Lavinia, Opriș Vladimir-Codruț și Ardelean Florica-Lucia, să se constate caracterul simulat al contractului de vânzare-cumpărare autentificat de BNP Camilia Mîndra Gheorghiu sub nr. 139/29.01.2002, prin care Cernășov Tamara a transferat proprietatea imobilul situat în București, sector 1, str. Cristian Tell nr. 15, compus din teren având număr cadastral 218282 (având o suprafață în acte 402 m² și măsurată 349 m²) și construcție având număr cadastral 218282-C1 (având o suprafață construită desfășurată de 652,79 m²) către defunctul Opriș Paul (moștenit ulterior de pârâți) și obligarea pârâților să îi lase în deplină proprietate și liniștită posesie imobilul menționat.

În motivare a arătat, în esență, următoarele:

La 06.01.2014 Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători, prin Decizia nr. 1, a soluționat definitiv dosarul nr. 1919/1/2013 și a stabilit, printre altele, că „*tranzacția prin care Tamara Cernășov i-a vândut imobilul din strada Cristian Tell lui Paul Opriș a fost una simulată, nereală*”.

Deși nu au fost părți în dosarul penal nr. 1919/1/2013, reclamantii (moștenitorii lui Paul Opriș) au fost participanți procesuali (martori), fiind audiați în cauză și având deplină cunoștință de soluția pronunțată. De altfel, ÎCCJ a făcut referire expresă la declarațiile acestora (date în cursul urmăririi penale și a cercetării judecătorești) și a reținut că „*moștenitorii lui Opriș au tins să-și valorifice un interes material propriu prin poziția din dosarul penal*” și că „*au făcut declarații nereale*”. La f. 156 din hotărârea penală se arată „*Dincolo de aspectele deja analizate, care ridică serioase semne de întrebare asupra circumstanțelor în care s-a realizat dobândirea și înstrăinarea imobilului, caracterul simulat al actului încheiat între Tamara Cernășov și Paul Opriș a fost dovedit implicit, prin împrejurări ulterioare și care au vizat circumstanțele în care s-au realizat lucrările de renovare la acest imobil*”. De asemenea, la f. 161 s-a reținut că „*Simplul fapt că există un act autentic de vânzare-cumpărare, ca și împrejurarea că după moartea lui Paul Opriș imobilul a intrat în masa succesorală și a fost stăpânit de către moștenitorii acestuia, nu sunt suficiente pentru a proba adevărata stare de fapt. În realitate, din perspectiva legii penale atât actul autentic, cât și împrejurarea (reală sau nu) a posedării imobilului de către alte persoane decât inculpații Năstase creează doar o prezumție relativă (aparență) în legătură cu beneficiarul lucrărilor de renovare.*”

În acest context nu este de neglijat interesul propriu al moștenitorilor defunctului Paul Opriș de a susține că imobilul a aparținut ut cu adevărat acestuia, chiar dacă situația de fapt este alta, câtă vreme o asemenea conduită l-a adus un avantaj patrimonial (întrucât, în condițiile

decesului susnumitului și a declanșării cercetărilor penale în legătură cu acest imobil, de convență sau nu cu inculpații Năstase, au înțeles să profite de situația „de jure” creată de existența actului autentic și de lipsa de interes a acestora de a o contesta, dată fiind situația în care cei din urmă se aflau)”.

În esență, raționamentul instanței penale a fost următorul: actul public - contractul de vânzare-cumpărare autenticat cu încheierea nr. 139/29.01.2002 emisă de BNP Camilia Mîndra Gheorghiu, prin care Paul Opriș ar fi dobândit Imobilul, are caracter simulat, nereal - ceea ce constituie o cauză de inexistență a operației de înstrăinare; în lipsa actului public (nereal), imobilul ar reveni prin transmisiune universală către Daniela Năstase, unic moștenitor (testamentar) al mătușii sale Tamara Cernășov; actul „secret” - fără a fi constatat de vreun înscris - îl reprezintă convenția reală a părților de lipsire totală de efecte a actului public, cu consecința transmiterii pe cale succesorală a imobilului în patrimoniul reclamantei.

Întrucât nu pot exista două realități paralele - una guvernată de legea penală și una guvernată de legea civilă, a susținut că are interesul legitim ca instanța de judecată să se pronunțe asupra calității de proprietar al imobilului printr-o hotărâre care să poată fi înregistrată în registrul de publicitate imobiliară și să fie opozabilă părților: fie instanța penală s-a înșelat, contractul nu este simulat, iar reclamanta nu este proprietara imobilului, fie instanța penală a dat o dezlegare obligatorie situației de fapt, iar atunci statul trebuie să se asigure că hotărârile sale judecătorești sunt respectate și duse la îndeplinire sub toate aspectele.

În ceea ce privește acțiunea în revendicare, a solicitat să se compare titlurile și să se rețină că, urmare a simulației, imobilul a intrat în patrimoniul reclamantei, pe cale de moștenire, în timp ce părții nu au titlu.

În drept, a invocat dispozițiile art. 1175 Cod civil din 1864, art. 566 Noul Cod civil.

În dovedire, a solicitat încuviințarea probelor cu înscrisuri.

Cererea a fost legal timbrată cu taxa judiciară de timbru în cuantum de 13.105 lei pentru capătul de cerere având ca obiect simulație și 48.315 lei pentru capătul de cerere având ca obiect revendicare (f. 111 vol. II).

Prin întâmpinarea depusă la 11.07.2022, părții au invocat excepțiile netimbrării, prescripției dreptului material la acțiune și lipsei de interes, iar pe fond au solicitat respingerea cererii, ca neîntemeiată arătând, în esență, că actul public nu a fost simulat.

În dovedire, au solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

Părții au depus concluzii scrise, prin care au invocat excepția constând în aceea că nimeni nu își poate invoca propria culpă.

Reclamanta a depus răspuns la întâmpinare.

La termenul din 07.10.2022, tribunalul a încuviințat și administrat proba cu înscrisuri, a respins excepțiile netimbrării și lipsei de interes, a unit cu fondul excepția prescripției dreptului material la acțiune și a calificat excepția constând în aceea că nimeni nu își poate invoca propria culpă, ca o apărare de fond.

Analizând cererea de chemare în judecată, pe baza probelor administrate și a dispozițiilor legale aplicabile, reține următoarele:

Cu titlu prealabil, tribunalul reține că **excepția prescripției dreptului material la acțiune** este neîntemeiată, urmând a fi respinsă. Astfel, acțiunea în simulație este o acțiune personală, în constatare, aceasta fiind imprescriptibilă. Această soluție este în concordanță cu principiul potrivit căruia aparența în drept poate fi înlăturată oricând, actul juridic simulat nefiind susceptibil de consolidare prin trecerea timpului.

De asemenea, este imprescriptibilă și acțiunea în revendicare, potrivit art. 563 alin. 2 Cod civil.

Pe **fondul cauzei**, tribunalul reține că potrivit contractului de vânzare-cumpărare autenticat cu nr. 1109/10.09.2001, numita Cernășov Tamara a cumpărat imobilul din București, str. Cristian Tell nr. 15, sector 1, compus din teren și construcție, plătind un preț de 8 miliarde lei (f. 22 vol. I). Conform contractului de vânzare-cumpărare autenticat cu nr. 139/29.01.2002, numita Cernășov Tamara a vândut imobilul numitului Opriș Paul, căsătorit cu Ardeleanu Lucia, pentru un preț de 9,5 miliarde lei (f. 23 vol. I).

Potrivit testamentului autentificat cu nr. 4043/01.11.1999, numita Cernășov Tamara a instituit-o pe reclamantă ca legatară universală (f. 24 vol. I). Conform certificatului de moștenitor nr. 59/31.05.2005, de pe urma defunctei Cernășov Tamara, decedată la 15.04.2005, a rămas moștenitoare reclamanta (f. 26 vol. I).

Conform certificatului de moștenitor nr. 120/08.06.2006, de pe urma defunctului Opriș Paul, decedat la 01.05.2006, au rămas moștenitori reclamantii (f. 30-32 vol. I).

Prin decizia penală nr. 1/06.01.2014, pronunțată în dosar nr. 1919/1/2013, Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus condamnarea reclamantei (pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită în formă continuată) și a soțului său (pentru infracțiunea de luare de mită în formă continuată), una din fapte constând în aceea că, în perioada 2002-2004, cel din urmă (cu complicitatea reclamantei) a primit foloase necuvenite, reprezentând contravaloarea unor lucrări de construcții și renovare executate la imobilul situat în București, str. Cristian Tell nr. 15, sector 1. Întrucât în prima instanță se dispusese achitarea pentru această faptă, ÎCCJ a statuat că analiza soluției de achitare în privința acestui act material va trebui să poarte în principal asupra calității de proprietar al imobilului și beneficiar al lucrărilor (f. 183 vol. I). De asemenea, instanța penală a reținut că probatoriul administrat în cauză a demonstrat în esență că tranzacția prin care Tamara Cernășov i-a vândut imobilul din str. Cristian Tell lui Paul Opriș a fost una simulată, nereală și că inculpații Năstase s-au comportat în fapt ca adevărații proprietari ai acestui imobil (f. 9 vol. II).

În continuare, ÎCCJ a expus pe larg considerentele pentru care a ajuns la concluzia că tranzacția prin care Tamara Cernășov i-a vândut imobilul din str. Cristian Tell lui Paul Opriș a fost una simulată nereală (f. 10-34 vol. II). În respectivul dosar au fost audiați inclusiv reclamantii, însă declarațiile lor au fost înlăturate, pe motiv că asupra lor planează ab initio o prezumție de subiectivism, în condițiile în care tind să-și valorifice un interes material propriu (f. 22 vol. II). În consecință, ÎCCJ a reținut că implicarea patrimonială a soților Năstase în lucrările la imobilul din str. Cristian Tell dovedește că în fapt acesta le aparținea (în condițiile în care inculpata Năstase Daniela fusese desemnată de Tamara Cernășov, prin testament, legatară universală), f. 29 vol. II. În concluzie, ÎCCJ a reținut că nu simpla implicare a familiei Năstase în lucrările de renovare a imobilului din str. Cristian Tell, ci maniera în care aceasta s-a făcut a condus la perceperea inculpaților Năstase ca fiind adevărații beneficiari ai lucrărilor executate, ceea ce pune în discuție realitatea operației de vânzare-cumpărare a imobilului între Tamara Cernășov și Paul Opriș.

Tribunalul reține că, potrivit art. 1175 Cod civil din 1864, „*Actul secret, care modifică un act public, nu poate avea putere decât între părțile contractante și succesorii lor universali; un asemenea act nu poate avea nici un efect în contra altor persoane*”.

Jurisprudența constantă și unanimă a instanțelor române a statuat faptul că art. 1175 C.civ. reprezintă izvorul de drept al instituției simulației, conform căreia părțile dintr-un contract pot să deghizeze caracterul real al unui act juridic încheiat de acestea într-un act public simulat, cu condiția existenței unui act secret încheiat anterior sau cel mai târziu odată cu actul public simulat.

Simulația este așadar operațiunea juridică în cadrul căreia printr-un act juridic public, dar aparent, simulat, se creează o altă situație juridică decât cea stabilită printr-un act juridic ascuns, secret, dar adevărat (contraînscris), voința reală a părților nefiind reflectată în actul public, ci în actul secret.

În condițiile unei operațiuni juridice simulate, poate exista și situația în care ceea ce este schimbat prin contraînscris față de actul juridic aparent este însăși natura actului juridic încheiat între părți, deghizarea acestui act putând fi totală. Actul secret este cel care conține manifestarea de voință adevărată, menită să producă integral efectele juridice în vederea cărora a fost emisă. Cu alte cuvinte, el trebuie să contrazică actul public, să înlătore ori să modifice total sau parțial, efectele pe care ar trebui să le producă cel din urmă, nu este însă esențială existența unei stipulații exprese în acest sens, fiind suficient ca din prevederile sale să rezulte implicit efectele modificatoare pe care le produce asupra actului aparent.

Prin prezenta cerere, se invocă o formă specială de simulație prin deghizare, în sensul că contractul de vânzare-cumpărare autentificat cu nr. 139/29.01.2002 (actul public) nu a exprimat

voința reală a părților, convenția secretă încheiată între Tamara Cernășov și Paul Opriș fiind în sensul că în realitate nu a existat o vânzare, astfel că imobilul nu a ieșit din patrimoniul Tamarei Cernășov.

De asemenea, tribunalul reține că înțelesul noțiunii de „act secret”, în cazul simulației, este de „negotium juris” – convenție între părți, iar nu de „instrumentum probationis” – act/înscris doveditor, opinia doctrinei fiind în același sens. Din punct de vedere al formei, consemnarea actului secret într-un înscris (instrumentum) nu este necesară, fiind suficientă încheierea sa (ca negotium) conform principiului consensualismului, pentru că redactarea unui înscris care să constate actul real (negotium) poate avea loc atunci când se urmărește preconstituirea unui mijloc de probă, existența înscrisului secret nefiind de esența simulației.

Sub aspectul dovedirii actului secret, se aplică reguli diferențiate în funcție de persoana care invocă existența acestuia; astfel, între părți și succesorii lor universal și cu titlu universal, dovada actului secret trebuie făcută cu respectarea art. 1191 și următoarele Cod civil din 1864, iar terții, inclusiv succesorii cu titlu particular, pot folosi orice mijloc de probă, pentru aceștia fiind un fapt juridic.

Revenind la speța dedusă judecării tribunalul reține, pe de o parte, că din moment ce reclamanta este succesor cu titlu universal al numitei Cernășov Tamara, ar fi trebuit să facă dovada actului secret trebuie făcută cu respectarea art. 1191 și următoarele Cod civil din 1864. Or, reclamanta nu a dovedit existența înțelegerii dintre părțile contractului de vânzare-cumpărare autentificat cu nr. 139/29.01.2002, în sensul că acestea s-au înțeles ca, în realitate, dreptul de proprietate asupra imobilului să nu iasă din patrimoniul numitei Tamara Cernășov.

Este adevărat că, așa cum s-a arătat mai sus, prin decizia penală nr. 1/06.01.2014 s-a reținut că tranzacția prin care Tamara Cernășov i-a vândut imobilul din str. Cristian Tell lui Paul Opriș (contractul de vânzare-cumpărare autentificat cu nr. 139/29.01.2002) a fost una simulată, nereală.

Cu toate acestea, tribunalul constată că pârâții nu au fost părți în respectivul dosar (faptul că au fost audiați ca martori nu prezintă relevanță), astfel că hotărârea nu este obligatorie pentru aceștia. Într-adevăr, art. 435 alin. 2 C.p.c. prevede că „Hotărârea este opozabilă oricărei terțe persoane atât timp cât aceasta din urmă nu face, în condițiile legii, dovada contrară”. Tribunalul reține însă că cele statuate prin decizia penală nr. 1/06.01.2014 nu le este opozabil pârâților, astfel că aceștia nu sunt ținuti să facă dovada contrară, pentru că analiza eventualului caracter simulat al contractului de vânzare-cumpărare autentificat cu nr. 139/29.01.2002 s-a făcut în contextul infracțiunilor de care erau acuzați reclamanta și soțul său, instanța penală stabilind că aceștia au fost adevărații beneficiari ai lucrărilor de construcții și renovare executate la imobilul situat în București, str. Cristian Tell nr. 15, sector 1, care au constituit unul din actele materiale pentru care au fost trimiși în judecată (și în final condamnați). Cu alte cuvinte, instanța penală nu a analizat și nici nu a fost investită să analizeze eventualul caracter simulat al contractului de vânzare-cumpărare autentificat cu nr. 139/29.01.2002 și efectele produse, în plan civil, ci doar dacă reclamanta și soțul acesteia au fost beneficiarii reali ai lucrărilor efectuate, respectiv dacă sunt întrunite sau nu elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită (față de probele administrate, reținându-se că aceștia s-au comportat ca adevărați proprietari).

Pe de altă parte, chiar dacă s-ar reține că decizia penală nr. 1/06.01.2014 le este opozabilă pârâților, iar aceștia nu au făcut dovada contrară celor reținute, tribunalul subliniază că, așa cum s-a reținut atât în doctrină, cât și în jurisprudență, de esența simulației este acel acord simulatoriu prin care părțile urmăresc un scop ce poate fi perfect licit (caz în care dezvăluirea realității nu produce efecte vătămătoare) sau unul prin care se urmărește ocolirea unor dispozițiile legale ce instituie norme imperative (taxe, incapacități speciale de a da sau de a primi, etc.), caz în care interesul fraudat poate fi unul de ordine publică și care, din perspectiva părților, chiar ca și sancțiune, impune menținerea aparenței create prin actul public.

În același sens este și principiul potrivit căruia nimeni nu își poate invoca propria culpă (nemo auditur propriam turpitudinem allegans), pentru a beneficia de efectele create chiar prin aceea că a fost de rea-credință (respectiv că prin simulație s-a urmărit un scop ilicit).

În speță, chiar prin decizia penală nr. 1/06.01.2014 s-a reținut că „De asemenea, inculpații Năstase s-au prevalat de situația juridică aparentă a unui imobil care în realitate le

aparținerea (casa din str. Cristian Tell), de care au înțeles să se dezică public pentru a împiedica stabilirea răspunderii penale pentru infracțiunea de luare de mită (actul material ce a vizat contravaloarea lucrărilor de renovare a imobilului) și a zădărnici o eventuală cercetare a averii lor reale”. Prin urmare, dacă se reține că hotărârea penală le este opozabilă părților, în mod evident îi este opozabilă și reclamantei (față de aceasta fiind de natură să se impună chiar cu putere de lucru judecat), astfel că tribunalul constată că scopul simulației pretinse de reclamantă a fost unul vădit ilicit, respectiv împiedicarea răspunderii pentru infracțiunea de luare de mită și ascunderea averii reale a numitei Tamara Cernășov (o persoană interpusă, în vârstă de peste 90 ani, reclamanta fiind cea care se ocupa de toate bunurile imobile ale acesteia, așa cum s-a stabilit prin procura autenticată cu nr. 4044/01.11.1999, f. 25 vol. I).

Deși reclamanta a susținut constant, în cadrul dosarului penal, că nu este proprietara imobilului din str. Cristian Tell (și deci contractul de vânzare-cumpărare autenticat cu nr. 139/29.01.2002 a exprimat voința reală a părților), aceasta susține în prezent, la un interval de peste 7 ani, că de fapt imobilul nu a ieșit din patrimoniul defunctei Cernășov Tamara (a cărei avere o administra reclamanta), invocând un pretins acord simulativ cu Paul Opriș (cumpărătorul de la acel moment), tocmai pentru a dobândi dreptul de proprietate asupra imobilului, a cărui existență a dorit să o ascundă pentru a se sustrage urmării penale.

În acest context, tribunalul reține că, și dacă a existat o simulație, scopul acesteia a fost vădit ilicit, iar interesul fraudat a fost unul de ordine publică (sustragerea de la răspunderea penală, împiedicarea cercetării unei infracțiuni), astfel că nu poate produce efecte actul „secret” (respectiv că imobilul nu a ieșit din patrimoniul Tamarei Cernășov), impunându-se menținerea aparenței create prin actul public.

Pe cale de consecință, față de considerentele expuse, tribunalul va respinge cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată (din moment ce a fost respinsă cererea de constare a simulației, soluția se răsfrânge și asupra cererii având ca obiect revendicare, aceasta având un caracter accesoriu – respingerea cererii de constare a simulației semnifică faptul că reclamanta nu are un titlu asupra imobilului).

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge excepția prescripției dreptului material la acțiune, ca neîntemeiată.

Respinge cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta **Năstase Daniela**

în contradictoriu cu pârâții **Opriș Andra-Lavinia**
Codruț

, **Opriș Vladimir-**

și Ardelean Florica-Lucia

, având ca obiect „*legea 10/2001 - legea nr.165/2013 - obligația de a face*”, ca neîntemeiată.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare, care se depune la Tribunalul București – Secția a V-a Civilă, sub sancțiunea nulității.

Soluție pusă la dispoziția părților azi, 21.10.2022, prin mijlocirea grefei.

**Președinte,
Florin Vilceanu**

**Grefier,
Cătălina Antoniu**